

Hollandiai szakmai gyakorlat

2010.november 06- 2010.december.04

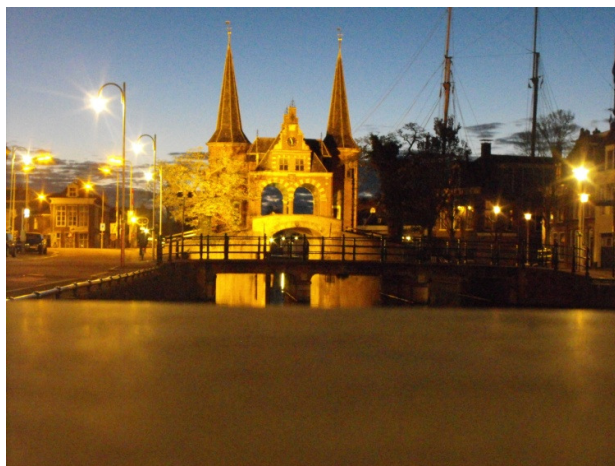
Készítette: Kovács Orsolya

November 6-án reggel 11. 00-kor volt a megbeszélte találkozót Feriegyen. Mindenki izgatottan várta az indulást, köztük beleértve engem is. Gyorsan megérkeztünk Amszterdam repülőtérre. Már nagyon vártuk, hogy megérkezzünk Sneekbe a szállásunkra. A repülőtérre Egbert és Henk jött ki értünk két kis busszal. Egbert és Henk nagyon kedvesek és barátságosak voltak itt már kezdhettük megismerni, hogy milyenek a holland emberek.

A két órás autótút után megérkeztünk Sneekbe engem már akkor elvárásolt a város. Nagyon szép volt kivilágítva. Amikor a szállásunkra értünk egy családias kis hely fogadott minket. A következő nap felfedeztük a várost. Körbe sétáltuk a várost, megtaláltuk a vasút és a buszállomást, a Waterpoortot is megnéztük. Engem teljes mértékben elvárásolt a város. Igaz meglepő volt számomra, hogy a holland emberek ennyire kedvesek és segítőkészek.

Hétfő reggel a ROC Friese Port iskolát néztük meg. Az iskolába többnyire 18 évet betöltött diákok járnak. A szakmákat különböző színekkel jelzik. Például a piros szín a szociális szakot jelképezi, a narancssárga az egészségügyi szakot. Meglepődtünk, amikor beléptünk, hogy milyen hatalmas ez az épület a magyar

tanintézményekhez képest. Egy terembe mentünk, ahol egy rövid megbeszélés után megebedeltünk, amit a holland tanintézmény büféje szolgált fel. Leves majd különböző szendvicsek és gyümölcstál volt az ebéd. Ezután megtudtuk, hogy a diákok saját maguk veszik fel a tantárgyaikat és a vizsgáikat. A hollandok inkább az emberi tulajdonságokra fektetnek hangsúlyt. 17 tulajdonságot tartanak igazán fontosnak, mint például a viselkedést, a csapatmunkát, a figyelmet, stb... A diákok ezekre kapják az értékelésüket (sárga: kezdő, piros: még fejleszteni kell, kék: használatban is megy- zöld: bármikor képes vizsgázni). A diákok iskolába járás közben dolgoznak is. Miután elmondták nekünk az iskolai rendszert utána körbe vezettek minket az intézményben. Az iskolai program után szabad program volt. A magyar iskolarendszertől nagyon eltér. Hiszen itthon nem a diákok veszik fel a saját tantárgyaikat nálunk ez a rendszer a főiskolákra és az egyetemekre jellemző. A csoporttal elmentünk a városba körülnézni. Kedden ismételtén elmentünk az iskolába és Egbert segítségével megismertük a Holland Egészségügyi Pénztár működését.

Minden egészségügyi területet támogat a Pénztár, mely alól kivételt képeznek a fogorvosi esetek. Ez az úgynevezett AWBZ, mely Hollandiában körülbelül annyit jelent, mint Magyarországon a Társadalom Biztosítás. Egy egész napos oktatás keretében ismerkedtünk meg a rendszerrel.

Szerdán reggel egy egyórás vonatúttal elmentünk Leewardenbe. Az első programunk egy fogorvosi oktatási laboratórium megtekintése volt, ahol megmutatták nekünk, hogy készülnek a protézisek és fogpótlások. Érdekesítő programnak bizonyult, bár inkább a fogászati asszisztensek nyertek vele tapasztalatot szakmájukhoz. Ezután elmentünk a leewardeni kórházba. A kórház három kórház összevonásából állt. Méreteit tekintve a kórház akkora, hogy a betegeket autóval kell szállítani az adott osztályra. A kórházban ajándékbolt, fodrászat és egyéb üzletek találhatóak. Az utunk először a fogászati osztályra vezetett, ahol láthattunk egy speciális széket, ami a kerekesebb székességek fogászati vizsgálatát segítette. A kórházban az volt a szimpatikus, hogy a színek domináltak.

Inkább meleg színek jellemezték, nem úgy, mint itthon a kék illetve a zöld. Az emberek kényelmét helyezik előtérbe még a váróteremben is, ahol bőrfotelek és székek találhatóak. A sterilizálás egy külön szobában történik. Később ellátogattunk a gyerek- és a koraszülött osztályra. A gyerekosztály színeiben gazdag volt, hogy a gyerekek szívesen tartózkodjanak ott. A vizsgálatokról kis színes füzetekben tájékoztatják a szülőket és a gyerekeket is. A gyerekeknek egy képes könyvön keresztül mutatják meg a

vizsgálatokat majd egy maci segítségével mutatják meg a vizsgálat menetét. Számomra ez nagyon szimpatikus volt, hiszen így a gyerek nem ijed meg majd a vizsgálatokon. A kórtermekben korszerű ágyak találhatóak, még a kiságyak is elektromosan állíthatóak a gyerekek kényelme érdekében. Minden ágyhoz vagy kiságyhoz külön tv tartozik és külön fülhallgató, hogy ne zavarják egymást. Itthon inkább az jellemző, hogy a kórtermek kicsik, zsúfoltak és csak egy darab tv található vagy egyáltalán nincs. A koraszülött osztályon csend és sötétség van. Ez azért van, hogy a csecsemőknek a magzati élet körülményeit biztosítsák ezzel. A szülők vagy a szülő bent tartózkodhat a gyermeke mellett akár egész nap, vagy amikor hazamegy, akkor az interneten keresztül figyelheti gyermekét. Ellentétben itthon a PIC-en látogatási időben jöhet be a szülő. Ez nekem nagyon tetszett, hogy a szülő, amikor haza megy akkor is figyelheti a gyermekét.

A játszószoja egy hatalmas szoba, ahol rengeteg játék és mesekönyv található. A nagyobb gyerekeknek számítógépezési lehetőséget is biztosít a kórház. Ebbe a szobába az orvosok fehér köpeny nélkül léphetnek csak be. A gyerekosztályon a nővérek kék színű munkaruhát viselnek, ezzel különbözteti meg a kórház a többi nővérektől.

Magyarországon van egyedül Európában gyermekkorház. Viszont lenyűgözött ez az egy osztály is amit láttam.

Csütörtökön ellátogattunk a leeuwardeni ROC Friese Port iskolába. Itt ebéddel kezdtük az aznapi programunkat. Utána egy ápolástan órán vettünk részt. Megtanultuk hogyan helyezik az ágytálat a betegek alá. Ezt is másképpen csinálják, mint itthon, hiszen ott az ágytál fémből készül és kerek míg itthon műanyagból készül és tojásdad alakú. A beteg alá helyezése is más technikával történik, mint az itthon tanultak. Miután megmutatta a tanárnő az ő technikájukat mi is megmutattuk, ahogy mi tanuljuk és ahogy mi csináljuk. Az óra után körbevezettek minket az intézményben. A szakmák különböző emeleten találhatók. Mint például fodrász, fogászati asszisztens vagy ápoló szakma. Az iskolai program után idegenvezető segítségével megnéztük Leewardent. Az idegenvezető úr érdekfeszítően mutatta be a várost.

Közös programok:

A második héten elvittek minket Rotterdamba. Külön busszal mentünk korán reggel az iskola egyik osztályával. A külön busz az iskola elől indult így mindenki korán kelt, hogy időben megérkezzünk. A tanárok és a diákok is nagyon kedvesek és barátságosak voltak velünk. Két órás buszozás után megérkeztünk Rotterdamba. Először elvittek minket a Bodies kiállításra, ahol élő emberi szerveket láthattunk. A

kiállítás nagyon érdekfeszítő volt, hiszen meghalt emberek szervei, csontjai és az elhunytak voltak a kiállítás „fő”szereplői. Ezt követően elmentünk a kikötőbe és egy sétahajóval körül hajózáztuk a kikötőt. Akármerre néztem, konténerek sokaságát láttam, ahogy pakolják ki a hajókból és a kamionok viszik is tovább. Gondolni sem mertem, hogy ilyen nagy kikötő város Rotterdam. Miközben a kikötőben hajóztunk, megláttuk a távolban az Euromastot. Megbeszéltem még három csoporttársammal, hogy felmegyünk az Euromastra, amikor szabad program lesz. A hajókezés után elindultunk. Az Euromast 185 méter magasra visz fel és egész Rotterdamt belátni ilyen magasságban. Miközben közeledtünk felé a bátorságunk egyre jobban csökkent, de végül felmentünk és gyönyörködtünk a város szépségében. A hazafele út hosszúira sikerült, mert dugóba keveredtünk az autópályán. Így egy vagy másfélórás késéssel értünk vissza Sneekbe.

Egy szombati nap Amelandba vittek minket a holland tanárnők. Ameland egy sziget, az Északi-tenger mellett fekszik. Korán reggel indultunk autóval a szállásunkról. Három tanárnő és az egyik tanárnő lánya vitt minket az autójukkal. Egy órás autótúrát után leparkoltunk a komp kikötőjébe és felszálltunk a kompra. A kompút körülbelül egy óráig lehetett. Utána buszra szálltunk és elmentünk a tengerhez. A tengerhez vezető úton láthattunk dombokat.

Ezek a dombok arra szolgálnak, hogy megvédjék a várost a tengertől és a víztől. A tengerpart mentén sétáltunk és fényképeket készítettünk. Szedtünk elpusztult rákokat, láttunk partra vetett medúzákat és halakat. Sokáig sétáltunk majd elmentünk ebédelni. Ebéd után a város központjában sétáltunk. Ezután haza indultunk. Ez a nap is csodásan telt bár az idő nem nagyon kedveskedett nekünk, hogy fújt a szél és esett az eső is, de ezektől eltekintve nagyon jól éreztem magam.

Közös vacsorák:

Az első közös vacsorát mi főztük. Akkor főztünk a csapattal, amikor tudtuk hogy megérkeznek a magyar tanáraink Budapestről. Azt találtuk ki a csoporttal, hogy a magyar tanároknak holland ételeket főzünk. Az előétel mustárleves volt, a főétel tört krumpli répával és hagymával és az édesség bundában megsütött édes kenyér. Nagy örömünkre a tanáraink nagyon örültek az ételeknek és elmondásuk szerint ízlett is nekik.

A második vacsorát a tanáraink főzték nekünk mielőtt elmentek volna. A menü szabolcsi töltött káposzta volt és almás palacsinta. Nagyon finom volt és talán ekkor kezdett honvágyam lenni, amikor magyar ízeket ettem.

A harmadik vacsorát újra mi főztük, hiszen ez volt a búcsúvacsoránk. A búcsúvacsorára meghívtuk a gyakorlat vezetőinket, egy-két leeuwardeni tanárnőt és persze Egbertet is és Henket is. A vacsorára pörköltöt készítettünk nokedlivel és lecsót a vegetáriánusoknak. A vacsora kellemesen telt el és örömmel tapasztaltuk, hogy újra és újra szednek a vendégek maguknak. Sokat beszélgettünk és nevettünk a gyakorlat vezetőinkkel. Jó volt velük tölteni az utolsó éjszakát, hiszen másnap már utaztunk is haza.

Szakmai gyakorlat:

A szakmai gyakorlatomat a Piet Bakkerschoolban töltöttem. Ebbe az iskolába mentálisan sérült, Down szindrómás, autista és hiperaktív gyerekek járnak. Az önkormányzat támogatja a mentálisan sérült gyerekeket és családjukat. A gyerekeket mindennap taxi hozza az iskolába és taxi viszi is haza őket. Az iskolában a kettes csoporthoz kerültem, ahova 8 és 9 éves gyerekek járnak.

Két tanárnő tanítja és segíti a gyerekeket nap mint nap. Az első nap még megismerkedtem a csoportommal és Judy a gyakorlatvezetőm körbe vezetett az iskolában és megmutatta a többi csoportot is. Mindennap örömmel mentem be az iskolába. Segítettem a gyerekek manuális fejlődését. Tanítottam nekik az alapvető higiénés feladatokat, mint például kézmosás. Segítettem a mentális fejlődésüket. Az étkezésekben mindig segítettem nekik, általában felvágtam az almájukat vagy megkezdtem a banánjukat és utána letakarítottam az asztalukat. A tanulás órarend segítségével működik. Mindennap egy körbe ülnek és köszönetet mondanak, hogy megélték a másnapot. Utána a hetes elmondja az órarendet és beszélgetnek. Ezzel is a gyerekek kommunikációját fejlesztik a tanárnők. Sokat tanultam, hogy kell fejleszteni és tanítani a mentálisan sérült gyerekeket. Tanítottam őket egy magyar kiszámolóra is, amit szépen megtanultak kisebb nagyobb hibákkal. Nagyon megszerettem őket és a szívembe zártam őket.

Örültem, hogy részt vehettem ezen a programon.